

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 18 marca 2011 r. (23.03)
(OR. en)**

7921/11

**AGRI 233
AGRISTR 26
AGRIORG 72**

NOTA

Od: Sekretariat Generalny

Do: Delegacje

Nr wniosku Kom.: 16348/10 - COM(2010) 672 wersja ostateczna

Nr poprz. dok.: 7498/11

Dotyczy: KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I
KOMITETU REGIONÓW
WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością,
zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi
– *Konkluzje prezydencji*

W załączeniu delegacje otrzymują konkluzje prezydencji w wersji ostatecznej, którą na posiedzeniu w dniu 17 marca 2011 r. poparła bardzo duża liczba delegacji w Radzie.

KONKLUZJE PREZYDENCJI

**W SPRAWIE KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami
naturalnymi
oraz aspektami terytorialnymi**

Rada:

1. PRZYPOMINA, że Wspólna Polityka Rolna (WPR) jest dynamicznie rozwijającą się polityką, która zmieniała się pod wpływem kolejnych reform, dostosowując się do ewoluujących okoliczności; kolejna taka zmiana okazuje się konieczna z uwagi na przyszłe dotyczącej tej polityki wyzwania, które odnoszą się nie tylko do rolników, ale do wszystkich obywateli UE;
2. W związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE komunikat Komisji pt. „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi”;
3. PRZYPOMINA opinię Rady Europejskiej, zgodnie z którą zrównoważony, wydajny i konkurencyjny sektor rolny wniesie istotny wkład w strategię „Europa 2020”, zważywszy na potencjał obszarów wiejskich w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji;
4. ODNOTOWUJE, że istnieje szerokie poparcie dla rozwiązania, zgodnie z którym przyszła WPR powinna pozostać silną wspólną polityką i powinna – jeśli chodzi o budżet UE – dysponować zasobami finansowymi proporcjonalnymi do jej celów, bez uszczerbku dla decyzji w sprawie wieloletnich ram finansowych UE po roku 2013;

5. ZGADZA SIĘ z Komisją, która uważa, że w odniesieniu do WPR do 2020 roku należy zachować istniejący podział na dwa odrębne, uzupełniające się filary;
6. PODKREŚLA, że wśród podstawowych zasad leżących u podstaw wszelkich wniosków w sprawie reformy WPR musi znaleźć się uproszczenie i większa skuteczność, zarówno jeśli chodzi o ramy regulacyjne, jak i wdrażanie polityki na szczeblu lokalnym, oraz ZWRACA SIĘ do Komisji, aby rozważyła ona propozycje przedstawione w tym zakresie przez państwa członkowskie¹;
7. ZGADZA SIĘ z wyznaczonymi przez Komisję trzema głównymi celami stojącymi przed przyszłą WPR, którymi są: zapewnienie opłacalnej produkcji żywności, zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi i prowadzenie działań na rzecz ochrony klimatu oraz zrównoważony rozwój terytorialny; PRZYZNAJE, że te trzy cele w dużym stopniu się uzupełniają;
8. PODKREŚLA, że bezpośrednie wsparcie dochodów rolników unijnych przyczynia się obecnie do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej oraz ułatwia rolnikom dostarczanie publicznych towarów i usług, które nie są finansowane przez rynek; oraz W DUŻEJ MIERZE ZGADZA SIĘ, że bezpośrednie wsparcie okazało się przydatne i będzie nadal stanowić zasadniczy element WPR do 2020 roku, zwłaszcza w kontekście dodatkowych kosztów, jakie producenci ponoszą, aby dostosować się wysokich unijnych standardów w zakresie ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt;
9. UZNAJE konieczność bardziej sprawiedliwego podziału bezpośredniego wsparcia dochodu między państwa członkowskie poprzez stopniowe zmniejszanie związku z punktami odniesienia w przeszłości i mając na uwadze ogólny kontekst przyszłego budżetu UE;
10. W związku z tym ZASADNICZO ZGADZA SIĘ, że naczelną zasadą stosowaną przy wyborze obiektywnych kryteriów przydziału oraz przy zapewnianiu właściwego i stopniowego rytmu zmian, wykluczającego poważne zakłócenia, powinien być pragmatyzm;
11. Jeśli chodzi o dystrybucję między rolnikami, STWIERDZA, że konieczne jest zastosowanie elastycznego podejścia zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, oraz wprowadzenie odpowiednich okresów przejściowych w celu uniknięcia poważnych konsekwencji finansowych;

¹ Zob. w szczególności dok. 7206/11.

12. ZACHĘCA Komisję, aby w ramach prowadzonych prac zbadała, czy państwa członkowskie mogą lepiej ukierunkowywać bezpośrednie wsparcie dochodów w ramach ich krajowych puli środków, zwłaszcza poprzez:
- stworzenie państwom członkowskim możliwości wspierania drobnych rolników poprzez podnoszenie ich konkurencyjności i zmniejszanie obciążeń administracyjnych;
 - danie państwom członkowskim praktycznego wyboru, tak by mogły one przekazywać większe wsparcie aktywnym rolnikom;
13. PODKREŚLA, że wszelkie dobrowolne środki wsparcia, co do których decyzję podejmą państwa członkowskie, powinny pochodzić z krajowej puli środków;
14. ODNOTOWUJE zarówno zdecydowany sprzeciw państw członkowskich wobec wprowadzenia maksymalnego pułapu płatności bezpośrednich przekazywanych dużym gospodarstwom indywidualnym, jak i postulat, by ewentualne wnioski ustawodawcze nie naruszały konkurencyjności gospodarstw rolnych i nie zakłócały niezbędnego uproszczenia WPR;
15. PRZYPOMINA, że WPR już obejmuje wiele rozwiązań ekologicznych, oraz POPIERA ideę dalszej „ekologizacji” WPR do 2020 roku;
16. PODKREŚLA, że dalsza „ekologizacja” powinna być prosta i opłacalna, nie powinna prowadzić do nakładania się na siebie działań prowadzonych w ramach dwóch filarów oraz że musi opierać się na doświadczeniach płynących z działań proekologicznych prowadzonych obecnie w ramach WPR;
17. ZASADNICZO ZGADZA SIĘ na utrzymanie wsparcia przyznawanego w ramach drugiego filaru obszarom o ograniczeniach naturalnych i zwiększanie skuteczności tego wsparcia oraz na zwrócenie się do Komisji, aby oceniła, jaka byłaby ewentualna wartość dodana wprowadzenia dodatkowego wsparcia w pierwszym filarze;

18. PRZYPOMINA, że kolejne reformy WPR doprowadziły do tego, że zdecydowana większość wsparcia udzielanego w ramach WPR została uniezależniona od wielkości produkcji, ODNOTOWUJE szerokie porozumienie co do kontynuowania – z poszanowaniem zobowiązań UE w ramach WTO i z zachowaniem integralności rynku wewnętrznego – w niektórych szczególnie wrażliwych sektorach i w niektórych regionach dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją, a także co do kontynuowania innych konkretnych form wsparcia niezwiązanego z produkcją na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
19. ZWRACA UWAGĘ na wniosek kilku państw członkowskich, które zaproponowały dalsze stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej w okresie przejściowym po roku 2014;
20. POTWIERDZA, że – w ramach kontynuowania wcześniejszych reform w dziedzinie WPR – rolnictwo unijne musi nadal być prorynkowe i coraz bardziej konkurencyjne, ZASADNICZO ZGADZA SIĘ, że istniejące narzędzia rynkowe w dalszym ciągu stanowią odpowiednią gwarancję bezpieczeństwa oraz że konieczne jest, by Komisja stosowała te narzędzia w bardziej elastyczny sposób i nie zwlekała z ich uruchamianiem;
21. Zważywszy że unijni rolnicy coraz częściej muszą stawiać czoła różnym czynnikom ryzyka, które mogą prowadzić do znaczącego spadku dochodów, Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE propozycję Komisji, aby opracować zestaw narzędzi zarządzania ryzykiem i PODKREŚLA, że stosowanie tych narzędzi powinno być dobrowolne, nie powinno zakłócać konkurencji ani kolidować z działaniami już prowadzonymi w przedmiotowej dziedzinie;
22. PODKREŚLA znaczenie wykorzystania możliwości, jakie daje reforma WPR 2020, aby usprawnić funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności, z myślą o poprawie długoterminowych perspektyw dla sektora rolnictwa i o odwróceniu trendu polegającego na stałym zmniejszaniu się udziału rolników w wartości dodanej generowanej przez łańcuch dostaw żywności, oraz ZWRACA SIĘ do Komisji o przeanalizowanie, czy innowacyjne rozwiązanie, które proponuje ona w odniesieniu do sektora przetworów mlecznych, można by zastosować w pozostałych sektorach;

23. Przypominając swoje konkluzje w sprawie międzynarodowej konkurencyjności europejskiego modelu rolno-spożywczego, ODNOTOWUJE, że w ramach prawa międzynarodowego ważne jest, by uznać potrzebę równych warunków funkcjonowania producentów w UE i w państwach trzecich, jeżeli chodzi o standardy UE, które zakładają zaspokojenie potrzeb konsumentów oraz uwzględnienie kwestii interesujących społeczeństwo (takich jak jakość, zdrowie, środowisko i dobrostan zwierząt)²;
24. PODZIELA opinię Komisji, zgodnie z którą polityka rozwoju obszarów wiejskich w ramach WPR dowiodła swojej wartości, oraz ZGADZA SIĘ, że skuteczna polityka rozwoju obszarów wiejskich będzie mieć nadal zasadnicze znaczenie dla zwiększania konkurencyjności, modernizacji i równowagi sektora rolno-spożywczego, zachowania różnorodnych form działalności rolniczej i zwiększenia potencjału gospodarczego obszarów wiejskich w całej Europie;
25. DOSTRZEGA szczególne wyzwania, przed jakimi stoją obszary wiejskie, tj. brak wystarczających możliwości zatrudnienia, zmiany demograficzne i problem zmiany pokoleniowej w sektorze rolniczym,
26. PODKREŚLA konieczność uwzględniania w większym stopniu konkretnych potrzeb młodych lub początkujących rolników w zakresie nabywania gospodarstw rolnych, rozpoczynania działalności gospodarczej i restrukturyzacji gospodarstw rolnych oraz ZWRACA UWAGĘ na to, jak duże znaczenie odgrywa infrastruktura na obszarach wiejskich oraz przekazywanie wiedzy w formie, między innymi, szkoleń zawodowych i usług doradczych;
27. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zamiar Komisji, by wspierać rozwój sprzedaży bezpośredniej i produkcji przeznaczonej na rynki lokalne, a także zwiększać konkurencyjność drobnych rolników;
28. DOCENIA znaczący wkład europejskich rolników w dobra publiczne w dziedzinie środowiska oraz PRZYZNAJE, że wyzwania związane ze środowiskiem, na które wskazano w ocenie funkcjonowania reformy WPR, będą mieć wpływ na przyszłą politykę rozwoju obszarów wiejskich;
29. PODKREŚLA, że europejskie rolnictwo może sprostać wyzwaniom gospodarczym i wyzwaniom związanym ze środowiskiem tylko dzięki stosowaniu innowacyjnych rozwiązań, oraz UWAŻA, że WPR jest skutecznym narzędziem umożliwiającym wspieranie i stosowanie takich rozwiązań;

² Zob. dokument 11409/10 ADD 1.

30. ZOBOWIĄZUJE SIĘ zadbać o to, by europejskie rolnictwo miało swój udział w przeciwdziałaniu zmianie klimatu, oraz by WPR, będąca polityką UE o najszerszym zakresie stosowania, w znacznym stopniu przyczyniała się do wzrostu gospodarczego opierającego się na rozwiązaniach niskoemisyjnych i do efektywnego pod względem kosztów przeciwdziałania zmianie klimatu i dostosowywania się do tej zmiany na obszarach wiejskich;
31. UZNAJE, że należy uprościć i usprawnić uregulowania obowiązujące w zakresie polityki rozwoju obszarów wiejskich, w tym planowanie i monitorowanie, co pomoże zwiększyć skuteczność tej polityki i umożliwi państwom członkowskim dostosowanie w większym stopniu swoich programów rozwoju obszarów wiejskich do potrzeb krajowych, regionalnych i lokalnych;
32. WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE w związku z tym, że zaproponowane przez Komisję nowe podejście do polityki rozwoju obszarów wiejskich, które opierałoby się na wynikach i zakładałoby ustalenie wymiernych celów, mogłoby spowodować obciążenia administracyjne, oraz ODNOTOWUJE znaczący sprzeciw, z jakim spotkał się pomysł wprowadzenia „rezerwy na wykonanie” jako środka mogącego ułatwić osiągnięcie tych celów;
33. UZNAJE konieczność zwiększania spójności i synergii między polityką rozwoju obszarów wiejskich i innymi powiązаныmi z nią politykami UE, przy równoczesnym unikaniu nakładania na państwa członkowskie dodatkowych obciążeń i ograniczeń;
34. ODNOTOWUJE, że Komisja prowadzi dalsze prace zarówno nad trzema wariantami polityki przedstawionymi w przedmiotowym komunikacie, jak i nad innymi wariantami i ich kombinacjami. W związku z tym ZACHEŃCA Komisję do dalszych prac i w tym kontekście ZWRACA SIĘ do Komisji o to, by w dalszym ciągu udostępniała państwom członkowskim odpowiednie dane, analizy i oceny skutków regulacji.
35. OCZEKUJE, że Komisja przedstawi wnioski ustawodawcze odpowiednio wcześniej, dzięki czemu Rada będzie miała wystarczająco dużo czasu na ich przeanalizowanie w ramach obowiązującej od niedawna zwykłej procedury ustawodawczej, tak by WPR 2020 mogła wejść w życie w dniu 1 stycznia 2014 r.